

gjøre mig det umuligt at anfille nogen egentlig Sammenligning. Men jeg tror dog ikke, det vilde være for meget forlangt, da jeg har anført positive Tal, at man naar man vil rolle ved disses Rigtighed, godt gjorde, at de vare positive urigtige. Jeg har paavist, at det til de tre nævnte Ministerier i Gjennemsnit i Aarene 1882—85 er medgaaet paa det Nærmeste 7,000,000 Kr., og at dette Beløb i 1887—88 er steget til 11 $\frac{1}{2}$ Million. Disse Tal tror jeg ikke, det ærede Medlem skal kunne paavise ere urigtige. Jeg skal med Hensyn til den anden Side af Spørgsmaalet kun bemærke, at jeg jo aldeles ikke i nærværende Dødblik har erklæret, at jeg vil gaa med til alle de 50 Millioner, som det ærede Medlem opregner paa det militære Omraade; Spørgsmaal derom foreligger jo endnu ikke. Jeg holder mig til, hvad der foreligger; hvad der har været under Forhandling, og hvad jeg har erklæret mig villig til at gaa med til. Den ærede Ordfører dvælede forleden Dag ved en Udtalelse af mig paa et andet Sted, som netop drejede sig om vor finansielle Stilling. Der gjorde jeg gjældende, at det vilde blive nødvendigt for Regjeringen at lægge en fast og sikker Finansplan for de kommende Aar, og jeg gjorde ingen Sondring der mellem civile og militære Udgifter. Jeg sigtede ogsaa til begge Dele, jeg mente, at man maatte gjøre det paa det ene og det andet Omraade. Hvad der ikke foreligger for os, anser jeg mig ikke forpligtet til i Dødblikket at udtale mig om.

Brandes: Jeg maa vedblivende fastholde, at det er akkurat de samme Ting, vi have sammenstillet. Jeg har sammenstillet de 3 nævnte Ministeriers Budgetter, uden at tage andre civile Omraader med. Hvis det ærede Medlem mener, at § 27 II, der vedrører Indenrigsministeriets offentlige Arbejder, ikke skal tages med... (Sch arling: Finansministeriet!) Nei, det har jeg ikke taget med, jeg har kun taget det, der er bevilliget til Indenrigsministeriet. Jeg fastholder altsaa, at jeg har taget ganske de samme Ministerier og Udgifter, som det ærede Medlem. Det ærede Medlem siger, at jeg skal paavise, at hans Tal vare urigtige. Jeg opstiller mine Tal og mener, at det er det bedste Bevis paa, at det ærede Medlems Tal ere urigtige. Hvorledes mener det ærede Medlem, at det ellers skal gjøres? Det vilde jo være uforstaaeligt for ærede Medlemmer, om man her gav sig til at opsummere Hundreder og Tusinder, jeg har gjort det Altsammen, det ligger hjemme til det ærede Medlems Disposition. Hvad det

ærede Medlems Bemærkning angaar, vil jeg protestere derimod. Det er nemlig en Sigt hos det Parti, det ærede Medlem hører til, at saasnart der er Spørgsmaal, om de vilde bevilge disse Millioners Udgift til militære Foranstaltninger, som Landstinget har bevilget, og som Regjeringen Gang efter Gang har forelagt med et meget stærkt Pres paa Folkethinget i Henseende til, at det var nødvendigt at bevilge det, saa sigte de Herrer, naar man spørger, om de vilde være med til at indskrænke det til de og de Beløb: Det kunne vi ikke sigte endnu, det foreligger ikke. Jo, sandelig foreligger det og har foreligget Gang efter Gang. Det ærede Medlem har virkelig Lov til ved Iste Behandling at reise sig og sige, at saadanne Udgifter ere umulige, og det vilde være af stor Virkning, forfikkere jeg, hvis det ærede Medlem en Gang for alle eller ved en given Leilighed, naar en hvilkenfombest militær Foranstaltning forelaa, vilde sige: Dette Beløb er dog det Umuligste af Alt; her kan jeg ikke gaa til saadanne store Foranstaltninger, som Regjeringen forlanger! Der maa jo dog være en eller anden Ting, som det ærede Medlem ikke vil være med til, han maa jo dog have gjort sig en eller anden Tanke om Noget af det, han ikke vil være med til af det, der har været forelagt. Jeg erindrer, at et æret Medlem, jeg tror for Frederiksborg Amts 3die Valgfreds (Dinesen), sagde en Gang, at en ny Døb var Noget, han havde havt Betænkeligheder ved — han har ellers kunnet gaa med til det Meste. Maaeste det ærede Medlem ogsaa kunde finde en eller anden „Døb“, som han ikke vilde være med til; der maa jo dog være en eller anden Ting af alle disse Militærbevillinger, som han gennem sine Overveelser har fundet ikke var saa fornøden. Hvor kunne vi ellers tage hans Ord til Troende, hvad jeg meget gjerne vilde, naar han ikke paa et eneste Punkt siger, at det vil han ikke gaa med til, men ved sin fuldstændige Tilslutning til Regjeringen støtter dette enorme Forlangende om 50 Millioner Kr., og naar man samtidig hører fra Regjeringens Side, at det er en samlet Plan, der foreligger, hvortil alt dette er fornødent. (Afbrydelse). Er det ikke en samlet Plan? Jeg troede, at ligesom den ærede Ordfører sidst havde en samlet økonomisk Plan, havde Regjeringen — jeg gaar ud fra, at den ærede Krigsminister er Mand derfor — ogsaa en samlet Plan, hvor det ene greb faaledes ind i det andet, at vi aldrig kunde slippe ud, naar vi vare komne ind i denne hele „Døb“, som er Regjeringens Plan. Men hvis det ikke er